57e jaar. — Nr 99. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag 20 Augustus 1910.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever en eigenaar van 't blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 'donderdags en 's zaterdags

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Driemaal per week, **6** fr. per jaar.
Tweemaal » **5** »
Eenmaal » **4** »

Een blad afzonderlijk **10** centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : **15** centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad : **1** frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

TONGEREN, DEN 20 AUGUSTUS 1910

VACANTIETIJD.

't Is vacantietijd, al de kinderen zijn in verlof! Is 't verlof voor de leerlingen en de meesters, er is geen voor de ouders. Want aan hen wordt de zware taak opgelegd te waken op hunne kinderen : te waken op hunne *zedelijkheid, hun werk, hunne christene plichten, de familiegeest.*

De gevaren voor de *zedelijkheid* bestaan in den omgang met slechte kameraden, in het lezen van ontuchtige boeken, in het nazien van zedelooze prenten, in het doorbrengen van een leven zonder werk. De ouders moeten WAKEN!

De verlofdagen zijn dagen van uitspanning en niet van leegheid. Laat nooit uwe kinderen zonder *werk* Geeft ze alle dagen werk te verrichten : studiewerken, teekenen, muziek ; dat zij zich in de hovingen bezighouden of zich vermaken met spelen waarmede hun verstand in werking gebracht worden. *De leegheid is de moeder van alle ondeugden.*

Werken en gezonde ontspanning zijn niet genoegzaam om de kinderen te vrijwaren, zij moeten nog hunne *christelijke plichten* volbrengen. De kinderen in verlof moeten hunne christelijke plichten getrouw blijven.

De familiegeest moet meer dan ooit in de verloftdagen herleven. De kinderen moeten zooveel mogelijk in den huizelijken aard leven. Het huis moet voor hun aantrekkelijk zijn, aangename lezing, lieftallige gezichten en ook verkwikkende spelen moeten zij er ontmoeten.

En de kinderen, meer dan ooit moet men leeren spelen. Dit gedacht zal misschien zonderling schijnen, doch het is het zoo zeer niet. Vele kinders kennen niets van de regels der kinderspelen, en zij vinden er dan ook geen genot in. en soms zelfs vervelen zij er zich bij door de eentonigheid van zekere altijd herhaalde spelen In Engeland zijn er bijzondere komiteiten, die belang stellen in de kinderspelen en de noodzakelijkheid erkend hebben om de kinderen te leeren spelen. Men bestatigd dat het kind dan niet alleen meer genoegen vindt in het spel, maar met in zijne kindsheid de spelen te leeren inrichten, leert het ook om in lateren tijd beter zijn leven, zijn werk en zijne vermaken te regelen. Men zoekt er niet de zaken te verwikkelen ; aan de kleintjes leert men eenvoudige spelen ; aan de grooteren, beter geregelde, meer ingewikkelde spelen.

Waar men nog die bezordheid voor de kinderspelen vindt, dat is in de Zusterscholen, waar de brave zustertjes het niet beneden hunne weerdigheid achten de kindertjes de spelen aan te leeren, waarmee zij zelf in hunne jeugd vermaakt hebben en waarin de folkloristen thans zooveel genoegen vinden. Maar voor de liberalen is immers het onderwijs der Zusters niets weerd! Die verstaan er niets van ; 't zijn verachterde geesten, die alleen hunnen paternoster kunnen lezen.

Welnu, wij zullen het misschien nog beleven, dat de geleerdste kinderopvoeders van onzen tijd bij de Zusters zullen om raad en om lessen gaan. Zij zouden het misschien reeds doen, indien het menschelijk opzicht hen niet weerhield.

ALLERLEI NIEUWS

CHINEESCHE DECORATIES. — Zij, die meenen dat men in onze Europeesche landen alleen kwistig met decoraties omgaat, weten er nog niet hoe men er in China mee leeft.

Men herrinnert zich nog de reis van M. Warocqué, kamerlid voor Thuin, naar China, waar hij de Belgische troonswisseling ter kennis van den keizer en de Chineesche regeering ging brengen. Sedertdien kan men zien dat de dienstboden van het kasteel te Mariemont Chineesche decoraties dragen.

De regent van China was inderdaad zoo verrukt over de wijze waarop M. Warocqué zich van zijne zending kweet dat hij niet alleen den gezant en de andere leden van de bezending met ridderszorden en kruisen overladde doch ook nog de dienstboden en den masseur van M. Warocqué flink decoreerde.

Ware er eene kindermeid bij geweest, ze had ook hare decoratie vast.

— AMERIKAANSCHE WETSVOORSTELLEN.— In de kamer van den Staat Arkansas is een wetsvoortel neergelegd strekkende om het footballspel te verbieden. In den Staat New-York wil men de eigenaars en voerders van automobiels verplichten 10.000 dollars aan te gaan, om schadevergoeding te betalen aan de slachtoffers der ongelukken, welke zij kunnen veroorzaken.

In de Kamers van 29 Noord-Amerikaansche Staten zijn maatregelen voorgesteld, om de lengte der spelden voor de vrouwenhoeden te beperken.

— WRATTEN verdwijnen dadelijk wanneer men, na ze wat te hebben afgesneden, 's morgens en 's avonds wrijft met een dikken witten uitgeholden ajuin, maar niet heelemaal doorboord, en in wiens holte men wat grijs zout heeft laten smelten.

— Om den bedorven reuk van vleesch en den sterken smaak van kooten weg te nemen, doe bij het koken eene korst brood, in een stukje lijnwaad gebonden. De slechte reuk trekt in 't brood.

— IN de eerste zes maanden van 1908 werden er 1.290.476 kilogrammen varkensvleesch uitgevoerd ; in datzelfde tijdbestek van 1909 werden er slechts 535.695 kilogrammen uitgevoerd terwijl er gedurende de eerste zes maanden van 1910 nog slechts 291.243 kil. uitgevoerd werden. Van den anderen kant werden gedurende de zes eerste maanden van 1910, niet min dan 384.000 kilogr. geslachte varkens ingevoerd, waarvan vroeger geenen invoer bestond. Deze in 't oogspringende achteruitgang van onze varkenskweek is toe te schrijven aan het mislukken van het varkensvoeder in de laatste jaren en aan de hooge prijzen van het graan.

— EEN AMSTERDAMSCHE STRAATJONGEN. — In de nieuwe Oostenburgerstraat te Amsterdam staat het rijtuig van dokter X.

De dokter is een kleine vijf minuten geleden uitgestapt voor de woning van een zijner klieenten.

Het is koud buiten en zeer mistig en en er valt een fijne motregen ; het is wat de buiteman zoo juist en teekenachtig noemt zuur weer.

De koetsier op den bok heeft het dan ook volstrekt niet warm.

Ook de weesjongen niet, uit het Burgerweezenhuis ; de jongen komt van zijn werk en heeft nog eene heele wandeling vóór hij zich aan den warmen middagpot te goed kan doen.

De koetsier zit met het hoofd zoo goed als geheel verdoken in den breeden kraag van zijnen koetsiersfrak.

Snel als de bliksem schiet den jongen eene gedachte door het hoofd : en even snel schier brengt hij de gedachte tot werkelijkheid.

Als ik eens... Hij rukt het portel open, gaat op de zachte kussens van dokter's voituurke zitten, steekt het hoofd half buiten het portelvenster en roept met eene basstem, zooals dokter X. hem niet verbeteren zou : « Burgerweezenhuis ! »

Er komt leven in den vleeschklomp op den bok, bruintje voelt eenen ruk aan de teugels en voort gaat het, verschillende straten door.

Het paard haast zich, het dier schijnt te weten, dat dokter X. 's koffieuur nadert.

De weesjongen heeft het volstrekt niet koud meer, hij krijgt het warm van louter plezier.

Vóór het Weezenhuis wordt stil gehouden. De nieuwsoortige « dokter » stapt uit en roept den koetsier toe : « Dank u wel, baas! Ik heb nu niets bij me, maar als 't nog eens gebeurt, krijgt ge een kwartje, begrepen! »

De jongen verdwijnt binnen de poort van het weezenhuis. De koetsier zendt hem eene litanie van verwenschingen na, maar is toch zoo verstandig zich niet bij den bestuurder van het weezenhuis te gaan beklagen, maar spoorslags weg te rijden, om dokter X. te halen in de Nieuwe Oostenburgerstraat, waar het zooeven nog zoo koud was.

Hoe het met den gefopte is afgeloopen, meldt de geschiedenis niet.

— TWEE BOEREN van Evere waren naar de expositie geweest en toen 't tijd was om te vertrekken, was er geen middel om plaats in den tram te krijgen, die hen op tijd aan de statie kon brengen. Zij stapten in een rijtuig en deden zich ineens naar hun dorp voeren. Doch buiten gekomen, deden zij den koetsier stil houden, zeggende dat zij nu wel te voet verder zouden gaan. Toen hij zijn geld vroeg, dreigden zij hem omverre te schieten, zoodat de koetsier wel verplicht was, zonder geld naar Brussel terug te keeren. De policie is verwittigd.

— DE BITTERPEEN DER « TRAPPISTEN » Vincart en Zoon, maken zulke goede koffie dat de fijne kenners er geen andere willen.

— Mgr Heylen, bisschop van Namen, heeft maandag de stad verlaten om naar Montreal te vertrekken ter bijwoning van het H. Sacramentscongres aldaar. Z. Hoogw. zal te Londen inschepen en rond het einde der maand op zijne bestemming aankomen.

— GEDACHTEN EN WENKEN. — God dienen is heerschen.

Hij is dwaas die van de wereld zijnen hemel maakt.

Wilt gij alles winnen? Zoek God.

Geef aan de armen, en gij zult God voor schuldenaar hebben.

Waarom mensch! bespot gij de wereld niet, die u zoo dikwijls bedriegt!

Gij die hier zoekt met rozen gekroond te worden, wacht u!

Zoekt gij eenen schat!... Neem uw kruis op en volgt Jesus

O mensch! en leet niet onbedacht,
Want sterven komt meest onverwacht;
Daarna de hemel of de hel.
Kies : Eeuwig kwalijk of eeuwig wel.
Hij is een dapper en voorzichtig man
Die geen leed doet en leed verdragen kan.

Al wat gij hebt dat gaf de Heer.
Daarom verklein u meer en meer.

Verlichting op den buiten
door het **Auto-Gas,** bestek en proeven kosteloos — 35, Gaucheretstraat, Brussel.

— HET UITSTERVEN DER ZWALUWEN. — De Fransche geleerde M. Cumisset-Carnot, zeer bevoegd op 't gebied van landbouw en vogelteelt, heeft een onderzoek ingesteld naar de oorzaken van het uitsterven of het verminderen der zwaluwen.

Hij heeft die oorzaken niet gevonden te hebben.

Hij heeft enkel vastgesteld dat eene driftige jacht gemaakt wordt op de zwaluwen, bij middel van geweren, netten en andere tuigen, maar hij kan niet verzekeren dat het daaraan te wijten is dat het getal zwaluwen vermindert.

We mogen hier zeggen dat het niet in België is dat er jacht gemaakt wordt op de zwaluwen ; men laat hier die vogelen gerust, niet om wille der groote diensten welke zij aan den landbouw bewijzen, maar omdat algemeen aangenomen wordt dat hun vleesch niet goed of niet aangenaam is om eten.

't Bijzonderste is dat zij gespaard blijven.

— DE CINEMA EN DE KINDEREN IN DUITSCHLAND. — Schoolmannen en onderwijzers uit Duitschland hebben gewezen en geklaagd over den slechten invloed welken de cinemavoorstellingen op de schooljeugd uitoefenen.

De minister van onderwijs heeft dadelijk een onderzoek doen instellen nopens het bijwonen der cinemavertooningen door de schooljeugd en den invloed dier voorstellingen op de kinderen.

De policieprefekt van Berlijn heeft verboden dat kinderen, beneden de 14 j. tot cinemavoorstellingen zouden toegelaten worden na 9 ure 's avonds, zelfs als zij vergezeld zijn van hunne ouders.

Daarbij worden de cinemavertooningen tot welke kinderen toegelaten zijn, bijzonder bewaakt.

Hier in België zou men eens mogen overwegen of geene bijzondere maatregelen noodig worden.

—o— VRAAGT de vieux-système van 't merk « **'t Wit Stoopke.** » Eischt dit merk en de naam Jacques Neefs op het etiket en opgepast voor het bedrog.

— HET KATHOLIEK MIDDELBAAR ONDERWIJS — Men verzekert dat de Generaal der Jezuieten en de Superior van de Belgische Provincie beslist hebben dat voortaan al de leeraars hunner kollegiën den wettelijken graad van doktor in taalkunde, geschiedenis, wetenschappen, enz., moeten bezitten, behaald in de hoogere leergangen.

Een uitmuntende maatregel!

Ditjes en Datjes.

Ze waren aan 't kijven. Ze verweet hem dat hij 'nen luierik was.

't Dunkt mij, zei Sissen, dat ik toch nog al wat verdiene!

Wat zoudt gij verdienen? zei Toria.

Wel, ik verdien toch een beter wijf! zei Sissen.

⁂ Jager (op een haas aanleggende). — Haasje, maak nu uw testament maar. (Hij schiet, doch mist.)

Boer. — Ziet ge wel, meneer...

Jager. — Wat?

Boer. — De haas loopt al naar den notaris.

⁂ Professor. — Wat geheurt er als goud in de open lucht wordt gelegd?

Student (na eenig nadenken). — Dan wordt het gestolen.

⁂ SNORKEN. — Julleken Snugger is met zijn mama naar den buiten gegaan. Ze komen op een pachthof, waar Julleken voor een varkenstal in bewondering staat.

— Mama, roept hij, kom eens hier! De varkens spreken precies lijk papa slaapt.

⁂ MEVROUW ADAM. — Weet ge wat Eva onze eerste moeder, op haar visietkaartje liet drukken?

!!!

Mevrouw Adam, geboren Rib.

⁂ DEN ACHTERGROND. — Moeder Scheltjens laat heur portret schilderen door 'nen toekomstigen Rubens.

Na een paar uren gewerkt te hebben zegt de verfpot :

Ge moogt wat uitrusten madam. Ik zal intusschen *den achtergrond* schilderen.

Moet ik mij omkeeren? vraagt moeder Scheltjens!!

⁂ NIET DOOD. — De dokter bestatigde de dood van een uit het water gehaald lijk.

« Neen dokter », zei de champetter, « hij is niet dood, want zijne horlogie tikt nog ».

⁂ « Dat heeft geene zwarigheid! » zei de bakker, en hij had zijn brood te licht gebakken.

⁂ Een soldaat werd na den slag het been afgezet en weende bitter. « Hebt ge dan uw leven voor het vaderland niet opgeofferd? » vroeg de chirurgijn. — « Jawel, — was het antwoord, maar mijn been niet! »

⁂ « De jeugd zit er waarachtig nog in! » zei grootvader, en hij sprong over een solferstek.

Begrijpt ge niet, spraak een geneesheer tot Bollemans, een verstokten dronkaard, dat de genever u de maag verbrandt?

— Ja wel, hernam Bollemans, maar ik ben voorstander der lijkenverbranding... En zoo ten minste heb ik er nog zelf genot van.

Mie zeide eens tot Trien : Weet ge wie de grootste uitvinder dezer eeuw is?

— Mijn vent! roept Trien.

— Dien heeft het poeier toch niet uitgevonden! zegt Mie.

— Neen! Maar ge moest eens hooren, wat hij des nachts uitvindt, als hij met een stuk in zijnen kraag thuis komt.

—o— **La Nationale,** gevestigd te Parijs in 1830, behandelt alle combinaties Verzekeringen op het Leven en Lijfrenten.
Meer dan 613 millioen reserve.
Voornaam agent : H. JACQUEMINOT, Rue des Eburons, 34, Luik.

—o— Groot fabriek van FIJNE CIGAREN **L. Thiriart-Andrien,** 66, Rue Jean d'Outremeuse, 66, Luik.
Vier millioen cigaren in magazijn. Alle bestellingen worden geleverd in drooge en fijne cigaren. — Telefoon 6195.

Belangrijk bericht. — Bij uw bezoek te BRUSSEL, koopt uwe juweelen, Groenselmarkstraat, 33, Huis CAMPOTOSTO, gesticht in 1856.
Horlogiën in allen aard, met grooten afslag.

—o— **Financiënblad,** 19, Kruidtuinlaan, Brussel, verschijnt elken Zaterdag, in 20 bladzijden, groot formaat, MOST SLECHTS **Fr. 2,50** PER JAAR, geeft omstandige studiën over waarden aan 't orde van den dag, over economische gebeurtenissen, de ontleeding en beoordeeling van Bilans, een beursoverzicht en de officieele koerslijst van Brussel en Antwerpen, kosteloze financieele inlichtingen en raadgevingen. *Op aanvraag wordt het « Financiënblad » gedurende eene maand kosteloos toegezonden.*

—o— **Hoedenmagazijn Jean,** 50, *Leopoldstraat, 50, Luik, vaffens des Pontdes Arches,* geeft voor **3,60** een vilten hoed, vorm bol, extra licht, schoon zwart gewaarborgd. Groote keus van klakken in allen aard. **Jean** verkoopt de hoeden 't best koop van Luik.

Damen Dokteur!
Mme DAVIO-VERKOYEN,
Billy-straat, n° 9bis, Luik [Bonne femme]. Ontvangt van 2 tot 4 uren.

—o— **Migraine, hoofd- en tandpijn nevralgies,** plots genezen door een **cachet Gauthier,** 1 en 2 fr. de doos van 6 en 13, bij uwen apotheker. Zooniet, wendt u tot deapotheek Gauthier, Mechelen.

—o— Doctor SOLE, 262, Rue Royale te Brussel.— Ziekten der vrouwen, breuken, gezwellen. Raadplegingen : Dinsdag, Donderdag, Vrijdag, van 2 tot 3 ure.

— **Sanatorium van Mont-sur-Meuse (Lustin).** — Ziekten der borst. — Pensioen 10 tot 12 fr. — A-censeur. Centrale verwarming. Electrische verlichting.

— **Doctor R. WAUCOMONT**
Assistent bij de Universiteit, 110, Rue Paradis, Luik [Guillemins]. — Telefoon 3555.
Ziekten der Huid en der Waterorganen.
Raadplegingen van 2 tot 3 1/2 ure.

X Stralen. Zenuwziekten. Gevolgen van ongevallen. Dr BIENFAIT, Boulevard d'Avroy, 62, Luik. — Van 8 tot 11 ure en van 2 tot 4.— Telefoon 1530.

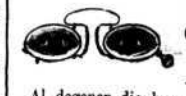

FRITZ,
Oogkundigen.
Leopoldstraat, 9, (1ste verdiep)
— **LUIK** —
Al degenen die hunne oogen willen behouden, die het gezicht zwak hebben, kunnen zich wenden tot het HUIS FRITZ, het belangrijkste huis van optiek van het land.
BRILLEN — 1 fr. 50 — NEUSNIJPSER.
4 huizen in België :
Charleroi — Bergen — Namen — Luik.

Hooikoorts
ALLE VERDRUKKINGEN. *Onmiddelijke en onfeilbare verzachting.*— **ASTHMA**
Vraagt aan M ESCOUFLAIRE, Esplanade, Ath, eene kosteloze proefdooos
Poeders & Cigaretten Escouflaire
met talrijke getuigschriften van genezing.
— Depot in alle apotheken. —

CHANTECLAIR
VIN de BORDEAUX CHAMPAGNISÉ MOUSSEUX
réunit les qualités toniques des grands Vins de Bordeaux et les propriétés digestives du Champagne. C'est le meilleur et le meilleur marché des Vins Mousseux. — 3, 4 et 5 francs la bouteille par caisse de 12 et 25 bout.
Agents demandés. Écrire avec références : Chanteclair, 249, Rue du Progrès, BRUXELLES

DE

Bedrogen Erfgenaam

(14e VERVOLG).

Wees zoo goed aan M. Mills te zeggen dat ik terug kom... Wat is het lekker buiten, na den regen, hé? Alles alsof 't opgefrischt en afgewaschen was niet waar? Ja ja, Fimmins, dat is een oud spreekwoord : na den regen komt zonneschijn, en zonder tranen geen geluk!...

M. Faynton gebruikte dien dag slechts een heel sober middagmaal, want hij wilde dien namiddag eens eene flinke wandeling gaan doen. Dus trad hij kort na twee ure reeds uit zijn huis de straat op, met een wandelstok in zijne hand. Het was een groote, zware stok, dien hij met zich droeg — een zware knots, die gemakkelijk te erkennen zou zijn onder een leger van andere wandelstokken, evenals M. Faynton zelf hem dien morgen herkend had in den welbezetten parapluenstandaard in de vestibule van mevr. Ashton's huis.

M. Faynton had, zooals gezegd, eene flinke wandeling in den zin ; en daar hij nog kantoorwerk te doen had dien avond, zoo hij wilde over het duin naar Falmer loopen en met den trein terugkeeren. Vijf minuten gaans buiten de stad stond aan den straatweg een hek ; van daar leidde een smal voetpad over het duin naar den hoek van Falmer Park, en zoo weer terug op den straatweg naar de statie. M. Faynton zou tijd genoeg hebben om den trein terug van 4 ure 30 te halen, en dus tegen 5 ure weer op het kantoor zijn.

Zijne wandeling was eenzaam, maar daarom juist te genotvoller. Steeds gaarne wandelde hij dezen weg, waar gewoonlijk een frissche zeewind woei. Als natuurvriend vond hij altijd te bekijken en te bewonderen. Nu bleef hij eens staan en bestudeerde een veldbloemdje ; dan staarde hij met genoegen naar een windmolen, welks wieken lustig krijgertje speelden. Of hij tuurde eens over de zee naar een schip, of naar een vliegenden vogel.

Zoo kwam hij aan een punt, waar het pad tamelijk steil afdaalde. Recht voor hem waren schuttingen van Falmer Park, en het terrein werd hier al meer en meer golvend. Het pad werd hier ook wat glibberig, zoodat, bij de sterke glooiing, M. Faynton herhaaldelijk gebruik moest maken van zijn wandelstok, om niet uit te glijden.

Zoo geschiedde het op een zeker oogenblik, dat die stok, zoo stevig als hij ook scheen, eensklaps onder 's heeren Faynton's niet onbelangrijke gewicht door 't midden brak. De beide stukken dienden hem natuurlijk tot niets en waren slechts ballast. Hij wierp ze dan ook weg, juist toen hij aan den straatweg kwam, in eene begroeide holte naar het pad.

Hier was hij beschut tegen den wind, en daar hij nog een tien minuten ter beschikking had, zette hij zich op den grazigen berm van den weg, om eene sigarette te rooken. Het geboomte van het park koesterde zich in den lekkeren zonneschijn, en dit deed ook onze wandelaar. Een paar honderd schreden verder lag de statie Falmer, en daar achter was de kaarsrechte spoorweglijn wel eene mijl ver zichtbaar. Zoo kon M. Faynton reeds heel op een afstand den trein zien aanstoomen. Zag hij in de verte het rookwolkje, dan werd het voor hem tijd om op te staan.

Daar hoorde hij van verre 't puffen van een automobiel, dat plotseling bij de kromming van den weg achter de statie luider werd. Het ding scheen eene geweldige vaart te zetten, te oordeelen naar de stofwolk die het opjoeg. Maar bijna terstond na het omgaan van den hoek begon het langzamer te gaan, en de stofwolk stierf weg.

Aan den wegrand, waar M. Faynton zat, waren eenige dichte boschjes kreupelhout. M. Faynton rees op en verschool zich daar achter. De auto naderde nu langzaam en hield stil. Daar herkende M. Faynton den bestuurder van de auto : Morris Ashton. Hij was allen.

Morris stapte uit en sprak hardop als tot zichzelf :

— Ja. Daár is de hoek van het park. Daár is het pad over de duinen. Daár...

M. Faynton kwam naar hem toe.

— Mijn beste Morris, zegde hij — dat is een aardige ontmoeting! Ik ben op dezen goddelijken namiddag van Brigton komen wandelen, en nu wilde ik met den trein terug. Maar misschien wilt ge mij wel in uwe auto menemen?

Morris staarde hem aan afsof hij een geestverschijning zag.

— O — o ja, zegde hij.

M. Faynton straalde van genoegen.

— En *ge hebt Mills gezien?* vroeg hij. Ge hebt u overtuigd dat hij onschuldig was aan die vreeselijke laagheid?... Morris, mijn beste kerel — wat doet ge? Wat scheelt er aan?

Morris had hem met ongeloovige oogen aangekeken. Nu zette hij zich neer en bedekte zijn gelaat met zijne handen.

— Het is niets, zegde hij eindelijk. Ik voelde mij wel over gaan. Natuurlijk kunt ge met mij meerijden.

— Hij bleef nog even ineengedoken zitten. M. Faynton zegde niets, maar keek hem aan. Toen richtte de jonge man zich op.

— Nu ben ik weer goed, zegde hij. Het kwam van een droom, dien ik gisteren nacht heb gehad.... Neen, ik heb Mills niet gezien. Ze zegde mij te Londen dat hij gisteren in den namiddag naar Brighton is teruggereist... Zullen wij dan nu maar gaan?

Een poosje reden zij zwijgend voort. Toen dwong Morris zichzelf tot spreken.

— Werkelijk — ik voelde mij daareven zoo vreemd, zegde hij. Ik had gisteren nacht zoo'n uiterst levendigen droom, van diezelfde plek daar — en daarin verscheent ook gij voor mijn oogen, juist zooals nu in de werkelijkheid.

— En hoe was die droom? vroeg M. Faynton, zijn kraag opzettend, want de snelle beweging blies de wind hem koud in den nek.

— Och, overigens niets bijzonders, gaf Morris luchtig ten antwoord. Enkel het samentreffen van droom en werkelijkheid, dat pakte mij een beetje aan.

Daarop viel hij weer in den gedachtengang, die hem reeds op den ganschen weg van Londen naar hier had bezig gehouden.

— Ik geloof dat ik gisteren half gek was van woede, zegde hij eindelijk. Maar nu vanmiddag, geloof ik, begin ik weer tot mijn verstand te komen. Het is waar dat Mills getracht heeft mij te benadeelen — maar het is hem niet gelukt. En, zooals ge gisteren avond terecht zegde, ik heb te veel reden tot geluk en dankbaarheid om mijne gedachten te zetten op iets zoo ellendigs als haat en wraakzucht. De man is reeds gestraft. Het mislukken van zijn boozen toeleg is reeds zijne straf. In elk geval, ik heb van mijn eigene woede nu genoeg.

De notaris zweeg even ; en toen hij sprak, trilde zijne stem.

— God zegene u, mijn jongen! Dat is braaf van u, zegde hij zacht.

Morris bepaalde even zijne aandacht op het besturen van den auto.

— En, zegde hij na een poosje — ik wilde ook dat gij er verder geen gevolg aan gaaft. Ik wil niet dat ge uw vennootschap met hem afbreekt. Hij zal wel vermoeden dat gij er alles van weet — en anders kunt gij het hem rondweg zeggen. Ge kunt er een paar gepaste opmerkingen aan toegeven — en daarmee kan dan heel die beroerde geschiedenis uit de wereld zijn.

M. Faynton scheen diep geroerd.

— Morris, zegde hij — het is véél, wat ge mij daar vraagt. Maar ik zal mijn best er toe doen, omdat — omdat gij 't verlangt. En beste jongen — ik moet u zeggen — ge zijt grootmoediger en vergevensgezinder dan ik. Ik zelf, wanneer het mijn persoon betrof, zou mij over zoo'n een bitter onrecht nooit hebben kunnen heenzetten. Ik zou den man, die mij zoo iets had aangedaan, blijven haten tot aan mijn dood.

Morris lachte. Zijne jeugdige levensgeesten en ingeboren goedhartigheid hadden weer geheel de bovenhand in hem verkregen.

— Och wat, het sap is de kool niet waard! riep hij. Wat zal ik mij nog langer ergeren en kwaad bloed zetten? — Maar ik mocht wel eens weten wat of eigenlijk met den kerel gaande is. Ze zegden mij in zijne woning te Londen dat hij gisteren namiddag met bagage is vertrokken, en dat hij last heeft gegeven om alle brieven naar zijn adres te Brighton op te zenden. Denkt ge bijgeval dat hem iets kon overkomen zijn?

(Wordt voortgezet).